

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »En indsats for beskæftigelsen — En tillidspakt«

(97/C 56/09)

Kommissionens formand, Jacques Santer, har i brev af 26. juni 1996 anmodet ØSU om at afgive udtalelse om Kommissionens meddelelse om »En indsats for beskæftigelsen i Europa — En tillidspakt«.

På plenarforsamlingen af 10. juli 1996 besluttede ØSU i henhold til forretningsordenens artikel 19, stk. 1, at nedsætte et underudvalg til forberedelse af udtalelsen. Underudvalget vedtog et forslag til udtalelse den 14. oktober 1996 med Pierre Chevalier som ordfører og Klaus Schmitz og Kenneth Walker som medordførere.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 339. plenarforsamling af 30. og 31. oktober 1996, mødet den 31. oktober 1996, med 124 stemmer for, 4 imod og 10 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Resume

»Tillidspagten« indgår som et enestående middel i »en indsats for beskæftigelsen i Europa«. Det Økonomiske og Sociale Udvalg ser pagten som et led i den økonomiske og sociale samhørighed, der hører til såvel EF- som EU-traktatens målsætninger. ØSU er klar over, at dets udtalelse om spørgsmålet derved får en ganske særlig betydning.

I kraft af sit navn, sin opgave og sin sammensætning har ØSU altid betragtet det økonomiske og det sociale som to uløseligt forbundne interessesfærer, der understøtter hinanden gensidigt.

Som EU-integrationen er skredet frem, har ØSU ydet et anerkendt og værdsat bidrag til udviklingen af de økonomiske faktorer. Det udtrykker tilfredshed med de resultater, der er opnået på dette område.

Selv om de sociale regelsæt fortsat er præget af alvorlige og grundlæggende mangler, er der efter ØSU's mening opnået meget positive forbedringer — altid med ØSU's støtte og hyppigt på dets initiativ.

Dog skal ØSU nu slå alarm: det ufuldstændige og skrøbelige EU-samarbejde er dømt til stagnation eller sammenbrud, hvis ikke EU-landene omgående træffer de ekstraordinært påtrængende og uomgængeligt nødvendige tiltag for ad nytænkningens vej at bekæmpe arbejdsløsheden og fremme beskæftigelsen.

1.1. ØSU udtrykker derfor tilfredshed med, at Kommissionens formand, Jacques Santer, har taget initiativ til »en indsats for beskæftigelsen i Europa« i form af en »tillidspakt«. I sin udtalelse om Jacques Santer's

dokument bifalder ØSU uforbeholdent tillidspagtens målsætninger. ØSU tilslutter sig de konkrete forslag, som tilsigter at føre målsætningerne ud i livet, og tilføjer yderligere en række forslag. Dette resumé er ikke en repetition af de punkter, som ØSU tilslutter sig. Det fokuserer derimod på de temaer, hvor ØSU har følt sig foranlediget til enten at insistere på Kommissionens oplæg eller til at føje yderligere til.

1.2. ØSU understreger først og fremmest alvoren af den krise, som den permanente arbejdsløshed og den faldende beskæftigelse har fremkaldt. Det er ØSU's opfattelse, at arbejdsløsheden i Europa nu har antaget et kritisk omfang. Samhørigheden og de sociale værdier i Europa vil være truet, og det vil gå ud over EU's og medlemsstaternes troværdighed, hvis ikke man tager effektive skridt til at begrænse antallet af arbejdsløse. Der risikerer at opstå sociale skel, som kan bringe selve samfundsstrukturen i fare. Jobskabelse er ikke kun et spørgsmål om sund økonomisk fornuft, men er også af vital betydning i social henseende.

1.3. I denne dramatiske situation opfordrer ØSU alle aktører i det politiske, økonomiske og sociale liv til en målrettet indsats på alle niveauer, dvs. internationalt, nationalt, regionalt og — frem for alt — lokalt.

1.4. På den baggrund opfordrer ØSU stats- og regeringscheferne til på Det Europæiske Råds møde i Dublin i december 1996 i forlængelse af topmøderne i Essen (december 1994) og Dublin (september 1996) højtideligt at vedtage »Beskæftigelsespagten« og fastlægge en flerårig plan ledsaget af konkrete tiltag og en bindende tidsplan.

1.5. Det er almindelig anerkendt, at det er nødvendigt at skabe et økonomisk genopsving. Dette forudsætter samråd mellem de offentlige myndigheder og arbejds-

markedets parter med henblik på at foretage en korrektion af budgetpolitikken, som resulterer i en troværdig og socialt afbalanceret konsolidering, samtidig med at mulighederne for at føre en beskæftigelsesfremmende valuta- og indkomstpøolitik udnyttes optimalt.

1.6. Efter ØSU's opfattelse bør regeringskonferencen forankre samordning af beskæftigelsespolitikken i EU-traktaten og foreslå de nødvendige tilføjelser til og ændringer i de eksisterende tekster.

1.7. ØSU understreger, at der bør sættes yderligere skub i transportinfrastrukturarbejderne, i gennemførelsen af informationssamfundet og i forskellige potentielle industripolitiske arbejdsområder. ØSU er enig med Kommissionen i, at markedet for tjenesteydelser er en løfterig vej til skabelse af job af høj kvalitet, og støtter forslaget om at udarbejde en samlet meddelelse om beskæftigelse og tjenesteydelser, som skal forelægges for Det Europæiske Råd i Dublin.

1.8. ØSU erkender verdensmarkedets betydning. Det mener, at EU endnu mangler at definere sin rolle i den internationale samhandel, at give konkret form til den repræsentative funktion udadtil, som Kommissionen har ifølge traktaten, samt at fastlægge procedurer, som gør det muligt at formulere en fælles holdning under internationale forhandlinger.

1.9. For at styrke de europæiske virksomheder i den internationale konkurrence er det nødvendigt at konsolidere det indre marked ved at udbygge lovgivningen. Gennemførelsen af en Statut for Det Europæiske Selskab er blevet forsinket. ØSU forventer, at man på dette område hurtigst muligt kan nå til enighed på grundlag af de udtalelser, ØSU har afgivet om information, høring og medbestemmelse. Det udtrykker ligeledes håb om, at der langt om længe vil blive vedtaget en lovgivning om bioteknologiske opfindelser, og henviser i den forbindelse til sine udtalelser om dette spørgsmål.

1.10. ØSU understreger, at det er vigtigt at få fastlagt en tidsplan for vedtagelsen af de udestående foranstaltninger, som er nødvendige for at gennemføre det indre marked, og støtter Kommissionens bestræbelser for at få medlemsstaterne til at optage direktiverne om det indre marked i deres lovgivning og anvende dem i praksis. Desuden bør Den Økonomiske og Monetære Union gennemføres inden for de fastsatte frister.

1.11. Lige så vigtigt er det imidlertid at forenkle lovgivningen. ØSU finder det på sin plads med et program, som kan lette den administrative og lovgivningsmæssige byrde. Denne byrde fører til alt for høje omkostninger i Europa og går især ud over de små og mellemstore virksomheder — og i ganske særlig grad mikrovirksomhederne. I denne forbindelse udtrykker ØSU tilfredshed med SLIM-initiativet, som hurtigst

muligt også bør tages i anvendelse inden for andre områder.

1.12. ØSU lægger stor vægt på, at ØMU'en gennemføres rettidigt for at stimulere tilliden og beskæftigelsen.

1.13. ØSU er overbevist om, at det er nødvendigt at foretage en tilbunds gående omstrukturering af strukturfondene, og understreger, at disse fonde bør anvendes til at skabe varige job, der føjer sig til de i forvejen eksisterende job. ØSU mener imidlertid, at det vil øge de offentlige udgifter og skattebyrden, hvis man afsætter nye ressourcer til dette formål. Derfor bør bevillingerne omfordes mellem de enkelte mål. Fra 1997 foreligger der en mulighed for at omlægge fondene, så de får en mere mærkbar indvirkning på beskæftigelsesudsigterne i EU, og det er ØSU's faste overbevisning, at man bør benytte sig af denne mulighed.

1.14. ØSU opfordrer de regionale og lokale myndigheder til at være opmærksomme på betydningen af territorialpagter mellem samfunds- og arbejdsmarkedsorganisationerne og offentlige myndigheder med henblik på fremme af lokale udviklingsinitiativer.

1.15. Flere steder i ØSU's udtalelse fokuseres der på SMV's afgørende rolle. Det er nødvendigt med en mere præcis definition, som får begrebet mikrovirksomhed til at træde klarere frem. Desuden bør man styrke ordlyden af traktatens artikel 118 A, oprette en europæisk bank for SMV (BEIPME) ved siden af EIB samt lempe skattetryk og den overdrevne regelbyrde, som rammer SMV hårdere end de store virksomheder.

1.16. ØSU anerkender, at det er nødvendigt at føre en indkomstpøolitik, der fremmer konkurrenceevnen og beskæftigelsen. Det skal imidlertid påpeges, at dette ikke må være ensbetydende med en lavtlønsøkonomi.

1.17. Det bør også erindres, at konkurrenceevnen ikke bestemmes af arbejdskraftomkostningerne alene. I visse tilfælde kan disse omkostninger opvejes af kvalitet, design eller andre kvalitative, ikke-prisrelaterede konkurrenceevnefaktorer.

1.18. ØSU er fuldt på det rene med det indbyrdes samspil mellem rentesatser, lønninger, investeringer, beskæftigelse og produktivitet. Det opfordrer medlemsstaterne og de forskellige beslutningstagere på disse områder til at tilstræbe den nødvendige balance alt efter de enkelte landes traditioner og faktiske forhold, bl.a. under hensyntagen til geografiske særtræk. Det skal imidlertid understreges på det kraftigste, at beskæftigel-

sesfremmende tiltag ikke må få urimelige bivirkninger i retning af at forringe garantierne for hygiejne og sikkerhed samt sundhedsmæssig og social beskyttelse.

1.19. ØSU tilslutter sig i princippet ideen om at omdirigere udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse i retning af aktive beskæftigelsestiltag, men det kræver indgående overvejelser at finde frem til, hvordan dette kan ske mest effektivt. Navnlige må jobskabelsen ikke resultere i, at eksisterende arbejdspladser går tabt.

1.20. ØSU konstaterer, at arbejdsmarkedets parter har gjort store fremskridt i forsøget på at nå frem til overenskomstmæssige rammer for arbejdstilrettelæggelse, fleksibilitet og arbejdstidsforkortelse, og mener, at disse fremskridt bør udbygges. Hermed er der ydet et værdifuldt bidrag til den grønne bog, som Kommissionen agter at tage initiativ til om disse spørgsmål. ØSU bifalder ligeledes tanken om at forelægge en grønne bog om informationssamfundets sociale og samfundsmæssige aspekter.

1.21. Endvidere lægger ØSU ganske særlig vægt på aktioner, som kan forbedre grunduddannelsen, den faglige uddannelse, den permanente tilpasning til den teknologiske og strukturelle udvikling, forbindelsen mellem skolen og det praktiske liv, gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser samt overførsel af personlig opsparing og pensionsrettigheder.

1.22. Hermed håber ØSU at have bidraget til bestræbelserne på at sætte nye og konstruktive ideer i stedet for de metoder, som nu forekommer gammelkendte og miskrediterede. Takket være disse nye ideer skal det økonomiske genopsving bringe tilliden tilbage hos dem, som frygter at miste deres arbejde, hos de arbejdsløse, som er bange for aldrig at komme tilbage på arbejdsmarkedet, og frem for alt hos de unge, for hvem fremtiden er ét stort spørgsmålstejn.

2. Indledning

2.1. Det Økonomiske og Sociale Udvalg udtrykker tilfredshed med, at Kommissionens formand, Jacques Santer, har taget initiativ til »en indsats for beskæftigelsen i Europa« i form af en »tillidspagt«. Dette forslag er i tråd med det ønske, ØSU fremsatte i sin udtalelse om »Den økonomiske årsberetning for 1996«⁽¹⁾, hvori det »opfordrer Kommissionen til at fremme den af kommissionsformand Jacques Santer foreslåede tillidspagt for beskæftigelse og at udbygge den til en europæisk alliance for beskæftigelse og stabilitet«.

2.2. Det er ØSU's opfattelse, at den permanente arbejdsløshed i Europa nu har antaget et kritisk omfang, og at samhörigheden og de sociale værdier i Europa vil være truet, hvis ikke man tager effektive skridt til at

begrænse antallet af arbejdsløse. Hvis ikke EU-landene kan sikre deres borgere beskæftigelse, kan der opstå sociale skel, som kan bringe hele samfundsstrukturen i fare.

2.3. ØSU noterer sig med den største tilfredshed, at dette initiativ fra kommissionsformanden tilsigter at få vedtaget positive tiltag med henblik på at udrydde arbejdsløsheden i Europa.

2.4. ØSU tilslutter sig derfor pagtens målsætninger om:

- at gå videre end til isolerede, og dermed ineffektive, tiltag;
- at genskabe tilliden ved hjælp af én overordnet strategi;
- at mobilisere alle parter på alle niveauer til at forfølge en fælles målsætning;
- at udnytte den europæiske multiplikatoreffekt bedre;
- at opnå konkrete tilsagn fra alle involverede parter.

2.5. ØSU beklager, at de hidtidige tiltag alt for ofte har været ineffektive. Det påpeger nødvendigheden af dels at tage afsæt i nye og konstruktive ideer og dels at omsætte de nødvendige foranstaltninger, som er blevet bebudet tit nok (Jacques Delors' hvidbog, Essensbeslutningerne), i praksis. Viljen til at acceptere en radikal omlægning af den førte politik er bydende nødvendig.

2.6. ØSU bifalder ligeledes opfordringen til alle parter om at gøre den nødvendige indsats, thi uden samordnet handling kan der ikke opnås mærkbare fremskridt.

ØSU opfordrer alle berørte parter til i fuldt omfang at leve op til deres ansvar. Vel har de offentlige instanser en særlig rolle at spille, men der er hos mange af de involverede en uacceptabel tendens til intet at ville foretage sig, før andre har taget det første skridt.

2.7. Som kommissionsformanden påpeger, er det ikke de samme instanser, som har ansvaret for alle løsninger. ØSU har derfor opdelt de følgende bemærkninger efter, hvor hovedinitiativet må ligge. ØSU erkender, at de nationale aktører spiller en afgørende rolle. At medlemsstaterne træffer de nødvendige beskæftigelsespolitiske foranstaltninger er en uomgængelig forudsætning for, at der kan tilvejebringes manøvreremargen på europæisk plan. I tråd med konklusionerne af topmødet i Dublin, som ligger i forlængelse af Essenskonklusionerne, henstiller ØSU indtrængende til stats- og regeringscheferne på topmødet i Dublin i december 1996 højtideligt at forpligte sig til at give absolut prioritet til nedbringelse af arbejdsløsheden og skabelse af nye arbejdspladser og at udmønte dette i konkrete tiltag og i en tidsplan.

⁽¹⁾ EFT nr. C 204 af 15. 7. 1996.

3. Foranstaltninger som hovedsagelig henhører under medlemsstaterne

3.1. Makroøkonomisk politik

3.1.1. I dokumentet »En indsats for beskæftigelsen i Europa — En tillidspagt« lægger Kommissionen navnlig vægt på nødvendigheden af at skabe gunstige makroøkonomiske rammevilkår. ØSU er enig med Kommissionen i, at »vækst er en forudsætning for, at der kan skabes beskæftigelse. Men ikke en hvilken som helst vækst er ønskelig. Den må således være vedvarende samt bygge på valutastabilitet og en sund finanspolitik. Dens grundlag må være øget efterspørgsel og produktive investeringer. Andre betingelser er nedbringelse af de offentlige underskud, så renten kan falde, en fornuftig lønpolitik og nedsættelse af de indirekte lønomkostninger«.

3.1.2. For at nå dette resultat inden for rammerne af en global og samordnet makroøkonomisk strategi er ØSU enig med Kommissionen i, at det offentlige og arbejdsmarkedsparterne, som har kompetence til at indgå aftaler på passende niveau, må inddrages med lige stort ansvar, og at de to parter respektive forpligtelser bør nedfældes i tillidspagten. På Det Europæiske Råd i Dublin i december 1996 må regeringerne engagere sig langt mere helhjertet i den proces, som tillidspagten betegner.

3.2. De offentlige budgetter, skatter og sociale bidrag

3.2.1. Medlemsstaterne ønsker at fastholde deres enekompetence, når det gælder offentlige budgetter, skatter og sociale bidrag. Da politikken på disse områder imidlertid er afgørende for tilvejebringelsen af gunstige rammevilkår for øgede investeringer og beskæftigelsesfremgang, ønsker ØSU at fremsætte følgende bemærkninger.

3.2.2. ØSU støtter de budgetpolitiske principper, Kommissionen lægger frem:

- det er bedre at nedsætte udgifterne end at forhøje skatterne;
- nedbringelsen af de offentlige udgifter hindrer ikke, at man bør øge den del af udgifterne, som går til immaterielle investeringer i beskæftigelse, F&U, innovation og infrastrukturer, som er nødvendige af hensyn til konkurrenceevnen;
- uden at der sættes spørgsmålstegn ved de sociale støtteordninger, som er nødvendige for at bekæmpe udstødelse, bør medlemsstaterne omdirigere de passive udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse til aktiveringstiltag;
- beskatningen af arbejdskraften bør lempes.

3.2.3. ØSU konstaterer, at de færreste medlemsstater respekterer disse principper, og forventer en omlægning af de nationale budgetpolitikker. Det er bydende nødvendigt at føre en troværdig og socialt afbalanceret konsolideringspolitik, hvis man vil opnå større sikkerhed for, at centralbankerne og arbejdsmarkedets parter udnytter deres spillerum til at fremhjelpe en beskæftigelseskabende penge- og indkomstpolitik.

3.2.4. De fleste medlemsstater arbejder med for store budgetunderskud. Denne situation gør det ikke blot vanskeligere at foretage de nødvendige rentesænkninger, men lægger også varige begrænsninger for medlemsstaternes skattepolitiske manøvreremargin, så de får sværere ved at føre en aktiv beskæftigelsespolitik. ØSU er enig med Kommissionen i, at konsolideringen af de offentlige finanser bør fortsætte. Nedbringelsen af underskuddene bør tage de nødvendige konjunkturbestemte hensyn. I den forbindelse understreger ØSU, at EF-traktatens finanspolitiske konvergenskriterier er tilstrækkeligt fleksible til, at finanspolitikken kan afpasses efter konjunkturerne.

3.2.5. Også skattepolitikken er af stor betydning for jobskabelsen. Skattebyrden må ikke hæmme investeringerne (virksomheder, stat) og arbejdslysten (lønmødtagere, selvstændige). Skattesystemet må omlægges i mere beskæftigelsesvenlig retning. På verdensplan kan det konstateres, at lav beskatning fremmer vækst og beskæftigelse. ØSU understreger imidlertid nødvendigheden af en social balance i disse tiltag. Skattnedsættelser må hverken forringe vigtige offentlige tjenester eller den sociale beskyttelse.

3.3. Iværksættelse af Essen-beslutningerne

3.3.1. ØSU har fra første færd tilsluttet sig de beslutninger, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Essen (december 1994), og hvori der blev fastlagt følgende fem hovedområder for en EU-strategi til forbedring af beskæftigelsesituationen:

- Forbedring af arbejdsstyrkens chancer for at få beskæftigelse.
- Fremme af vækstens evne til at øge beskæftigelsen.
- Fremme af jobskabelsen gennem reduktion af de ikke-lønmæssige omkostninger.
- Styrkelse af arbejdsmarkedspolitikens effektivitet.
- Styrkelse af foranstaltningerne til fordel for de grupper, der er særlig ramt af ledigheden.

Som led i gennemførelsen af denne beskæftigelsespolitiske strategi udarbejdede medlemsstaterne — som også vedtaget i Essen — i 1995 de første flerårige programmer for beskæftigelsespolitikken, som derefter blev forelagt af Kommissionen.

3.3.2. Imidlertid fremgår det af den interimrapport, som blev aflagt på Det Europæiske Råd i Firenze, at medlemsstaterne i vid udstrækning følger de vante spor, og at det kniber med at igangsætte og gennemføre nye foranstaltninger. Det er imidlertid ØSU's opfattelse, at den tilstræbte samordning af beskæftigelsespolitikken på EU-plan ikke kan opnås ved blot at forelægge sådanne flerårige programmer en gang om året. Det er efter ØSU's mening nødvendigt at erindre medlemsstaterne om, at forpligtelser indgået på EU-plan har bindende karakter og medvirker til at sikre den europæiske beskæftigelsesstrategi større effektivitet og gennemslagskraft.

3.4. *Initiativer mht. faglige kvalifikationer*

3.4.1. ØSU minder om, at de fem målsætninger, som er nedfældet i hvidbogen om uddannelse og erhvervsuddannelse, bør indgå i fundamentet under det kognitive samfund⁽¹⁾. Uddannelsessystemet, som henhører under medlemsstaternes enekompetence, befinder sig i en krise. Den uddannelse, der gives i øjeblikket, er ofte hverken tilstrækkelig eller tilpasset. ØSU insisterer på, at der må ske en styrkelse af forbindelserne mellem skolerne/universiteterne og det praktiske liv, lige som uddannelsessystemerne må styrke uddannelsen i fremtidsorienterede erhverv (medier, telekommunikation, miljø, sundhed, turisme osv.).

3.4.2. Kommissionen peger med rette på manglerne i den vedvarende videreuddannelse. En kombination af arbejde og uddannelse i form af lærlingeordninger og vekseluddannelse er nødvendig for alle arbejdstagere uden nogen form for forskelsbehandling; videreuddannelse må således ikke forbeholdes de akademisk uddannede. Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger, som gør det muligt at sammenligne de faglige videreuddannelser, lige som man på dette område bør kunne udstede sammenlignelige attester, som kan anvendes på EU-arbejdsmarkedet med henblik på at fremme mobiliteten.

3.4.3. Almen uddannelse og erhvervsuddannelse er gode eksempler på områder, hvor arbejdsmarkedets parter kunne gennemføre nationale aktiviteter inden for rammerne af en tillidspagt. Arbejdsgiverne ved, hvilken uddannelse arbejdstagerne behøver, og arbejdstagerne er interesserede i at uddanne sig for at kunne beholde deres arbejde, avancere eller få andet arbejde. Arbejdsmarkedets parter har en fælles interesse i, at arbejdskraften har den fornødne kompetence. Mobiliteten både i og mellem virksomhederne bliver større. Vi opfordrer derfor arbejdsmarkedets parter til at indgå nationale tillidspagter om uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at skabe øget beskæftigelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 295 af 7. 10. 1996, s. 5, pkt. 4.5.

3.5. *Regeringskonferencen*

3.5.1. Efter ØSU's opfattelse må følgende kræves af EF-traktaten:

- koordinationen af beskæftigelsespolitikkerne må sikres en klar traktatmæssig forankring,
- »samordning af de beskæftigelsesfremmende politikker« bør føjes til Fællesskabets aktivitetsområder i EF-traktatens artikel 3,
- traktaten bør medomfatte en obligatorisk samordningsprocedure, hvori skal indgå en multilateral kontrolprocedure. Til en sådan procedure hører nationale flerårige programmer på grundlag af retningslinjer for beskæftigelsespolitikken, som skal fastlægges på EU-plan af økonomi- og finansministrene samt arbejds- og socialministrene på forslag fra Kommissionen og efter høring af Parlamentet og ØSU.

3.5.2. ØSU henstiller desuden, at man som led i revisionen af Maastricht-traktaten lægger en kraftigere beskæftigelsespolitisk vinkel ind i kapitlerne om den makroøkonomiske politik (artikel 103), industripolitik (artikel 130), økonomisk og social samhørighed (artikel 130 A), den fælles landbrugspolitik samt forskning og teknologisk udvikling (artikel 130 F).

3.5.3. ØSU foreslår en omformulering af traktatens artikel 118 A, så særlig mikrovirksomhederne tilgodeses. Det hedder således udtrykkeligt i artikel 118 A, at det i direktiverne om sundhed og sikkerhed »undgås ... at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder«. Det er ØSU's opfattelse, at man ikke har været tilstrækkelig opmærksom på denne vigtige bestemmelse, navnlig når det drejer sig om mikrovirksomhederne. Men ØSU står fast på at disse foranstaltninger ikke må føre nogen konkurrenceforvridning med sig.

4. *Foranstaltninger på EU-plan*

Uden at tilsidesætte subsidiaritetsprincippet er det nødvendigt, at EU udnytter alle sine beføjelser optimalt. Når det gælder arbejdsløshed og beskæftigelse, kan man ikke begrænse sig til problemets arbejdsmarkedsmæssige aspekter, idet EU kun har begrænsede beføjelser på dette område. EU har derimod kompetence til at træffe foranstaltninger ikke blot vedrørende det indre marked, forskning og udvikling samt strukturpolitik, men også på det økonomiske, finansielle og monetære område.

4.1. *Det indre marked*

4.1.1. I dokumentet »En indsats for beskæftigelsen i Europa — En tillidspagt«⁽¹⁾ foreslår Kommissionen en offensiv på fire fronter med henblik på gennemførelse og styrkelse af det indre marked:

- færdiggørelse og mere effektiv gennemførelse af det indre marked,
- forbedring af konkurrencemiljøet i Europa,
- hjælp til små og mellemstore virksomheder,
- indsats for en bedre adgang til verdensmarkedet.

ØSU tilslutter sig udtrykkeligt disse forslag.

4.1.2. Udviklingen af en europæisk infrastruktur (transeuropæiske net) er af stor betydning for gennemførelsen af det indre marked. Siden Jacques Delors fremlagde sin hvidbog, har denne målsætning givet anledning til talrige erklæringer, men kun få konkrete tiltag. ØSU er fuldt på det rene med de administrative og juridiske problemer, som her gør sig gældende. Derimod er det uforståeligt, at man ikke har grebet de finansielle problemer an med den fornødne spændvidde. ØSU bifalder kommissionsformand Jacques Santer's forslag om at foretage en supplerende finansiering over EU's budget for at få sat ekstra skub i igangsættelsen af prioriterede transportinfrastrukturprojekter.

4.1.3. ØSU tilslutter sig Kommissionens forslag om konkretisering af et europæisk informationssamfund. Dette vil være en af de afgørende brikker i en europæisk industripolitik, som ikke sigter mod markedsintervention, men har som mål at forbedre de europæiske virksomheders generelle rammevilkår. ØSU slår imidlertid til lyd for, at man ud over informationssamfundet også medinddrager andre industripolitiske aspekter, og foreslår, at hovedpunkterne i det industripolitiske handlingsprogram indarbejdes i »tillidspagten«.

4.1.4. Med Europas F&U-efterslæb in mente bifalder ØSU Kommissionens initiativ i retning af at koncentrere EU's forskningsfremme om bestemte nøgleområder og i højere grad at fokusere på de praktiske anvendelser. ØSU går ind for fastlæggelse af strategiske koncepter f.eks. inden for kombineret transport, fremtidens bil, multimedie-software samt miljø- og vandteknologi.

4.1.5. Det hedder i tillidspagten, at »det indre marked er ufuldstændigt eller skævt gennemført (...). De små og mellemstore virksomheder har langt sværere end de helt store virksomheder ved at udnytte alle mulighederne. Endelig skal det bemærkes, at liberaliseringen ikke er et mål i sig selv. Den er et middel til at øge samarbejdet og

velstanden i Europa og til at styrke forbrugernes tillid og kvaliteten af servicetilbuddene til brugerne. Det er derfor, at Kommissionen i sin udtalelse om regeringskonferencen har lagt så stor vægt på begrebet universelle og almennyttige tjenesteydelser«.

4.1.6. ØSU er enig med Kommissionen i, at markedet for tjenesteydelser er den mest løfterige vej til skabelse af job af høj kvalitet. ØSU deler ligeledes det synspunkt, at udviklingen af tjenesteydelser med høj værditilvækst er pålagt alt for mange restriktioner. ØSU udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om at udarbejde en samlet meddelelse om beskæftigelse og tjenesteydelser, som skal forelægges for Det Europæiske Råd i Dublin, og som skal indeholde konkrete forslag og en tidsplan for afvikling af de eksisterende restriktioner.

4.1.7. ØSU bifalder Kommissionens planer om at udarbejde retningslinjer for en tættere samordning af EU-landenes skattepolitik, dels for at tilvejebringe bedre rammevilkår for jobskabelsen og dels for at bremse op for tendensen til at lægge en stadig større skattebyrde på arbejdet.

4.1.8. Som erfaringerne fra USA har vist, vil øget vækst og beskæftigelse i mindre grad afhænge af verdensmarkedet end af udviklingen af det indre marked. Vi bør nå frem til en tilsvarende stordriftsøkonomi, hvor EU's indre marked spiller den samme rolle for europæisk økonomi som USA's indre marked for den amerikanske økonomi.

4.2. *Større adgang til verdensmarkedet*

4.2.1. ØSU tilslutter sig følgende konkrete forslag:

- styrkelse af WTO;
- topprioritet til gennemførelsen og håndhævelsen af resultaterne af Uruguay-runden;
- indsats for at integrere Rusland og Kina i WTO og, mere generelt, i det internationale økonomiske system;
- bekæmpelse af intellektuelt pirateri;
- tilpasning af den fælles handelspolitik til ændringerne i den internationale handel.

ØSU henstiller, at man i forbindelse med disse tilpasninger til stadighed er opmærksom på problemernes sociale dimension.

4.2.2. Kommissionen peger med rette på verdensmarkedets betydning. ØSU tilslutter sig dens forslag i tilknytning hertil. Dog bør EU definere sin rolle i den internationale samhandel, give konkret form til den

⁽¹⁾ CSE(96) 1 endelig udg. af 5. 6. 1996.

repræsentative funktion udadtil, som Kommissionen har ifølge traktaten, samt fastlægge procedurer, som gør det muligt at formulere en fælles holdning under internationale forhandlinger.

4.3. *Færdiggørelse af lovgivningen*

4.3.1. ØSU minder om, at det i sin udtalelse om »Kommissionens beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om det indre marked i 1995«⁽¹⁾ anmodede Kommissionen om »i den rapport om det indre markeds følgevirkninger, som den agter at forelægge i andet halvår af 1996, at fastlægge en tidsplan for vedtagelsen af de sidste nødvendige foranstaltninger, som er lagt til rette efter den afgørende fase af gennemførelsen af ØMU'en i 1999, og som anviser en metode til at gennemtvinge EU-samordningen på tværs af nationale administrative tænke måder, selv om det på visse langsigtede områder kan være nødvendigt at fastsætte længere tidsfrister«.

4.3.2. ØSU bifalder Kommissionens bestræbelser for at få medlemsstaterne til at overføre direktiverne om det indre marked til deres lovgivning og at anvende dem effektivt, også når det gælder de offentlige indkøb og servicesektoren. For at sikre større effektivitet bør forordninger foretrækkes frem for direktiver. Det skal imidlertid understreges på det kraftigste, at beskæftigelsesfremmende tiltag ikke må få urimelige bivirkninger i retning af at forringe garantierne for hygiejne og sikkerhed samt sundhedsmæssig og social beskyttelse.

4.3.3. Uanset deres størrelse handicappes virksomhederne fortsat af mangelen på et samlet lovgrundlag.

4.3.4. ØSU anmoder derfor om, at man fylder de tilbageværende huller ud. Gennemførelsen af en Statut for Det Europæiske Selskab er blevet forsinket. ØSU forventer, at man på dette område hurtigst muligt kan nå til enighed på grundlag af de udtalelser, ØSU har afgivet om information, høring og medbestemmelse. Det udtrykker ligeledes håb om, at der langt om længe vil blive vedtaget en lovgivning om bioteknologiske opfindelser, og henviser i den forbindelse til sine udtalelser om dette spørgsmål.

4.4. *Forenkling af lovgivningen*

4.4.1. Med henblik herpå er det afgørende vigtigt at fastlægge kvalitetsstandarder og regler for markedets struktur og funktion. Hvis de ansatte skal kunne affinde sig med de voksende krav om fleksibilitet, er det vigtigt, at reglerne udformes således, at nye mere fleksible ansættelsesformer giver de samme muligheder for personlig og karrieremæssig udvikling og den samme

tryghed som traditionelle ansættelsesformer. ØSU er imidlertid overbevist om, at man ville yde et stort bidrag til jobskabelsen ved på én gang at rydde ud i overflødig lovgivning og mindske en overdreven skattebyrde; dette gælder helt sikkert for mikrovirksomhederne og for den lavtlønnede arbejdskraft, men givetvis også for andre kategorier. Disse problemer gør sig frem for alt gældende på nationalt plan.

4.4.2. Det bør erindres, at de indirekte lønomkostninger ikke er begrænset til medlemsstaternes beskatning af arbejdet; omkostningerne ved at anvende arbejdsmarkedslovgivningen hører også med. Når arbejdsgiveren skal træffe beslutning om nyansættelser, må han medtænke alle de omkostninger, som er forbundet med beslutningen, herunder også de omkostninger, som måtte opstå, hvis han tvinges til at omgøre den, hvad der måske får ham til at afstå fra nyansættelser.

4.4.3. ØSU mener derfor, at alle nye EU-bestemmelser bør evalueres ud fra deres effektivitet, og at de eksisterende regler bør genovervejes med samme sigte.

4.4.4. I denne forbindelse udtrykker ØSU tilfredshed med SLIM-initiativet, som hurtigst muligt også bør tages i anvendelse inden for andre områder. EU bør foregå medlemsstaterne med et godt eksempel ved at tage alle aspekter af sin lovgivning op til revision, ikke mindst arbejdsmarkedslovgivningen. Grundprincippet i denne revision bør være, at man afskaffer enhver lovregel, som der ikke er noget entydigt overbevisende argument for at bevare.

4.4.5. ØSU påpeger med beklagelse, at den store tilvækst af bestemmelser inden for den fælles landbrugs-politik alvorligt begrænser de erhvervsdrivendes handlefrihed, fordi der stilles krav om indgivelse af alt for mange oplysninger, hvilket ofte fratager landmændene lysten til at benytte sig af EU's tilbud.

4.4.6. ØSU bifalder erkendelsen af, at lovgivningen især er belastende for SMV'erne, og tilslutter sig principielt tanken om et handlingsprogram til støtte for disse virksomheder; dog mener ØSU, at dette program i første række bør have sigte på mikrovirksomhederne, som er de største jobskabere, og som samtidig er dem, der rammes hårdest af den overdrevne lovgivning.

4.4.7. ØSU finder, at definitionen af SMV er for vidtfavnende; i kategoriens øvre ende befinder sig virksomheder af en betragtelig størrelse, mens den nedre ende omfatter enmandsføretagender. Disse to virksomhedsformer er præget af så forskellige problemer

(1) EFT nr. C 212 af 22. 7. 1996, pkt. 4.5.

og har brug for så forskellige typer af støtte, at det ikke giver nogen mening at slå dem sammen under ét. De foreslåede støtteforanstaltninger er derfor ikke tilstrækkeligt målrettede.

4.4.8. Efter ØSU's mening ville det være formålstjenligt at underopdele SMV-kategorien og definere mikrovirksomhederne i overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 3. april 1996. Det er således blevet påvist, at SMV — og specielt mikrovirksomhederne — udgør den vigtigste kilde til nye arbejdspladser i alle udviklede lande. I enhver strategi til fremme af beskæftigelsen i EU bør der i første række sættes på disse mikrovirksomheder. Det er nødvendigt at tilvejebringe en erhvervsvenlig økonomi, hvor etablerede iværksættere kan ekspandere, og hvor potentielle iværksættere anspores til at gøre deres entré på markedet med en rimelig chance for succes.

4.5. Den fælles mønt

4.5.1. ØSU har ved flere lejligheder påpeget, at det er en uomgængelig politisk nødvendighed, at Den Økonomiske og Monetære Union gennemføres inden for de berammede frister. Det må understreges, at det ikke kun er et spørgsmål om erklæringer, men at gennemførelsen frem for alt vil afhænge af, om de berørte parter er i stand til at tage deres ansvar på sig ved at vedtage konkrete foranstaltninger. ØMU'en vil kun bidrage til at stabilisere de økonomiske rammevilkår, hvis den tilbyder en åben ramme, så de medlemsstater, der ikke har kunnet deltage i første omgang, senere får muligheden for at søge om optagelse.

4.5.2. ØSU understreger, at udskydelse af ØMU'en ikke vil bidrage til en aktiv beskæftigelsespolitik. Derimod frygter ØSU, at en sådan udskydelse vil resultere i valutapolitisk uro, som for lande med en stærk valuta vil bringe eksportafhængige arbejdspladser i fare og for de øvrige landes vedkommende udløse rentestigninger. Dette vil uundgåeligt føre til et nyt økonomisk tilbageslag.

4.6. Strukturfondene

4.6.1. ØSU er enig med Kommissionen i, at »EU's strukturpolitikker frem for alt skal bruges til at skabe nye arbejdspladser«. ØSU skal imidlertid understrege nødvendigheden af at sikre, at fondene benyttes til at skabe varige arbejdspladser, og at jobskabelsen ikke må resultere i, at eksisterende arbejdspladser går tabt.

Denne tanke slog ØSU i øvrigt allerede til lyd for i oktober 1995 i sin udtalelse om lokaludviklingsinitiativer, hvori det påpegede nødvendigheden af at »omdirigere en større andel af FSR-midlerne i retning af hvidbogens

målsætninger for beskæftigelsen (lokaludvikling, SMV, nye jobområder)« (Udtalelse om »Lokaludviklingsinitiativer og regionalpolitikken«, Bruxelles den 24.-25. oktober 1995, pkt. 9.7.1).

4.6.2. Med henblik herpå bør der efter ØSU's opfattelse foretages en omstrukturering af strukturfondene.

4.6.3. Mål 1, 2, 5b og 6 har et specifikt regionalt sigte og vedrører foranstaltninger, som er begrænset til bestemte regioner eller til bestemte områder i regionerne. De støtteberettigede regioner er ikke alle karakteriseret ved høj arbejdsløshed; i nogle af dem er arbejdsløshedsprocenten faktisk meget lav; omvendt er arbejdsløsheden relativt høj i visse regioner, som ikke er støtteberettigede i medfør af disse mål. Mål 3, 4 og 5a omfatter derimod hele EU.

4.6.3.1. Ifølge Kommissionens femte periodiske rapport om den økonomiske og sociale situation og udviklingen i EU's regioner er den gennemsnitlige arbejdsløshed i regioner, som er støtteberettigede i medfør af mål 1, reelt steget fra 15,4 % i 1986 til 16,7 % i 1993. I samme periode er den gennemsnitlige arbejdsløshed faldet fra 14,7 % til 12,1 % i regioner, som er støtteberettigede i medfør af mål 2, mens den i mål 5b-regioner er faldet fra 8,3 % til 7,3 %. Det fremgår således, at mål 2 har haft den mest positive indvirkning på beskæftigelsen.

4.6.4. Mål 3 tager specifikt sigte på bl.a. bekæmpelse af langtidsløsheden og foranstaltninger, som skal lette de unges indslusning på arbejdsmarkedet. ØSU konkluderer, at den bedste måde at fremme beskæftigelsen på gennem strukturfondene vil bestå i at øge ressourcerne til specifikt beskæftigelsesorienterede mål og anvende dem mere effektivt.

4.6.5. ØSU finder det ikke opportunt at afsætte nye ressourcer til dette formål, da resultatet vil blive større offentlige udgifter og en øget skattebyrde. ØSU mener derfor, at der bør overføres ressourcer mellem de enkelte mål. En sådan eventuel overførsel af ressourcer må ikke gå ud over de officielt aftalte forpligtelser mellem Unionen og de forskellige medlemsstater. Overførsel af ressourcer må heller ikke ske på bekostning af regioner, hvor arbejdsløsheden ligger under EU-gennemsnittet samtidig med at de halter bagefter med hensyn til økonomisk udvikling målt i BNP per capita, således som det er tilfældet med Portugal.

Prioriteringen af beskæftigelsen skal altid forliges med EU's mere overordnede mål om økonomisk og social samhörighed.

4.6.6. Ifølge Kommissionen skal der foretages en midtvejsrevision for mål 1, 3, 4 og 5b i begyndelsen af 1997. Der skulle således foreligge en mulighed for at omlægge fondene, så de får en mere mærkbar indvirkning på beskæftigelsesudsigterne i EU, og det er ØSU's faste overbevisning, at man bør benytte sig af denne mulighed.

4.6.7. Man kunne også gøre strukturfondene til et mere velegnet instrument i arbejdsløshedsbekæmpelsen ved at ændre kriterierne for støtteberettigelse under mål 1, 5b og eventuelt 2, således at regioner med en høj arbejdsløshedsprocent og lavt per capita BNP i højere grad kan drage fordel af disse ordninger. Disse regioner kunne defineres som enhver region, hvor arbejdsløshedsprocenten er højere end EU-gennemsnittet, eller hvor aktivitetsniveauet er lavere end det europæiske gennemsnit under hensyntagen til visse marginer.

Denne omlægning kunne få en positiv effekt, idet 3/4 af de afsatte midler endnu ikke er blevet anvendt.

4.6.8. ØSU tilslutter sig uforbeholdent Kommissionens opfordring til de regionale og lokale myndigheder om at være opmærksomme på betydningen af territorialpagter mellem samfunds- og arbejdsmarkedsorganisationerne og offentlige myndigheder med henblik på fremme af lokale udviklingsinitiativer.

4.6.8.1. Formålet med det omfattende partnerskab, som ligger til grund for territorialpagterne, er at mobilisere lokale beredskaber og ressourcer til fremme af en integreret strategi, som gør det muligt at opnå en bedre samordning af de beskæftigelsesfremmende tiltag.

4.6.9. Trods Kommissionens oplysningsarbejde har de lokale beskæftigelsesinitiativer lidt svært ved at vinde fodfæste. Det må håbes, at opfordringen fra Det Europæiske Råd i Firenze om at udvælge pilotregioner og -zoner til iværksættelse af territorialpagter bliver efterlevet.

4.6.9.1. Efter ØSU's opfattelse ville det være hensigtsmæssigt, om regionerne og de lokale myndigheder kunne fremlægge deres projekter direkte, således at en bureaukratisk og politisk filtrering ikke giver anledning til forsinkelser.

4.6.9.2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og de tilsvarende nationale organer kunne tillægges en vigtig rolle i forbindelse med videreformidling af erfaringer og metoder samt opfølgning af det forberedende arbejde med pagterne, deres endelige indhold samt de opnåede resultater.

4.7. SMV

4.7.1. ØSU tilslutter sig Kommissionens forslag vedrørende:

- innovative foranstaltninger til fordel for SMV,
- foregribelse af industrielle ændringer og
- fremme af lokale initiativer.

4.7.2. Man kunne yde konstruktiv støtte til SMV'erne ved at hjælpe dem med at løse deres helt konkrete problem med kapitalmangel. Problemet gør sig gældende i mange lande overalt i EU. Ikke mindst i oprettelsesfasen har de fleste mindre virksomheder inden for specielt innovative, højteknologiske brancher mere vanskeligt ved at finde startkapital end tilsvarende virksomheder i USA og andre lande, hvor der findes moderne finansielle markeder.

4.7.3. Når man ser bort fra medlemsstaternes SMV-finansieringspolitikker, er det — hvad forklaringen end måtte være — et faktum, at EU's SMV-orienterede finansieringsinstrumenter (EIB, EIF, budgetstøtteinstrumenterne) ikke giver det ventede udbytte, og specielt for EIB's vedkommende må man stille det spørgsmål, om man her har fundet den bedste metode til at opnå det ønskede resultat.

4.7.4. ØSU foreslår, at der oprettes en Europæisk Investeringsbank for SMV (EIBSMV) som et særskilt organ, der udelukkende skal beskæftige sig med SMV.

4.7.5. I denne forbindelse skal ØSU endnu en gang pege på nødvendigheden af i første række at tilgodese mikrovirksomhedernes behov samt behovene hos andre undergrupperinger af småvirksomheder i SMV-kategorien.

5. Foranstaltninger henhørende under det økonomisk-soziale livs forskellige grupper

5.1. Indkomstpøolitik

5.1.1. På det indkomstpøolitiske område må der slås til lyd for en moderat reallønsfremgang med visse variationer alt efter produktivetsudviklingen i EU's forskellige regioner. En sådan moderat stigning ville bidrage til at stabilisere efterspørgselen og give større margen for en beskæftigelsesfremmende investeringspolitik. I øvrigt kunne de mindre udviklede regioner indhente en del af deres lønfterslæb gennem øget produktivitet, således at lønfremgangen skete i takt med udviklingen.

5.1.2. ØSU er enig med Kommissionen i, at den moderate lønudvikling siden begyndelsen af 1990'erne har bidraget til at få inflationen under kontrol og til at genskabe rentabiliteten.

5.1.3. ØSU anerkender nødvendigheden af at føre en konkurrence- og beskæftigelsesfremmende indkomspolitik. Det skal imidlertid påpeges, at dette ikke må være ensbetydende med en lavtlønsøkonomi. En lønfremgang, som er ledsaget af en tilsvarende eller større produktivitetsevne, er ikke inflationsskabende og har heller ingen negative følger for konkurrencen. Det afgørende er ikke lønniveauet, men arbejdskraftomkostningen per produceret enhed; blandt de store industrilande har den japanske industri i årevis haft både det højeste lønniveau og de laveste arbejdskraftomkostninger per produceret enhed. Så længe de europæiske industrivirksomheder er mindre produktive end virksomhederne i USA og Japan, er det nødvendigt at holde lønstigningerne under produktivitetstilvæksten, men så snart denne forskel er udlignet, kan løn- og produktivitetstilvækst lægges tættere på hinanden.

5.1.4. Det bør også erindres, at konkurrenceevnen ikke bestemmes af arbejdskraftomkostningerne alene. I visse tilfælde kan høje arbejdskraftomkostninger per produceret enhed opvejes af kvalitet, design eller andre kvalitative, ikke-prisrelaterede konkurrenceevnefaktorer. De europæiske virksomheder må lægge sig kraftigt i selen for at indhente deres efterslæb på dette område.

5.1.5. ØSU er fuldt på det rene med det indbyrdes samspil mellem rentesatser, lønninger, investeringer, beskæftigelse og produktivitet. Det opfordrer medlemsstaterne og de forskellige beslutningstagere på disse områder til at tilstræbe den nødvendige balance alt efter de enkelte landes traditioner og faktiske forhold, bl.a. under hensyntagen til geografiske særtræk.

5.2. Social beskyttelse

5.2.1. ØSU understreger betydningen af en socialt afbalanceret konsolideringspolitik. Der er ikke tale om, at medlemsstaterne skal favorisere investeringsudgifterne på bekostning af forbrugsudgifterne. Det afgørende er at nå frem til en socialt retfærdig byrdefordeling såvel på det skattepolitiske område som for forbrugsudgifternes vedkommende.

5.2.2. ØSU tilslutter sig i princippet ideen om at omdirigere udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse i retning af aktive beskæftigelsestiltag, men det kræver indgående overvejelser at finde frem til, hvordan dette kan ske mest effektivt.

5.3. Tilrettelæggelse af arbejdet og fleksibilitet

5.3.1. Når det gælder arbejdets fremtid, opfordrer Kommissionen os til »at danne os nye idéer om arbejdets indhold og dets rolle i samfundet«.

5.3.2. ØSU konstaterer, at arbejdsmarkedets parter har gjort store fremskridt i forsøget på at nå frem til overenskomstsmæssige rammer for arbejdstilrettelæggelse, fleksibilitet og arbejdstidsforkortelse, og mener, at disse fremskridt bør udbygges. Hermed er der ydet et værdifuldt bidrag til den grønne bog, som Kommissionen agter at udarbejde om disse spørgsmål. ØSU bifalder ligeledes tanken om at forelægge en grønne bog om informationssamfundets sociale og samfundsmæssige aspekter.

5.4. Unges beskæftigelsesmuligheder

5.4.1. ØSU tilslutter sig, at man hurtigst muligt analyserer følgende projekter:

- fælles initiativ om indslusning af unge på arbejdsmarkedet;
- referenceramme for adgang til kvalifikationer;
- europæisk lærlingestatut.

5.4.2. ØSU bifalder tanken om at udnytte undervisning og uddannelse som adgangsnøgler til beskæftigelse, men skal dog påpege, at der parallelt hermed må oprettes nye arbejdspladser. Uddannelse er i sig selv ikke jobskabende; den skaber kun en arbejdskraft, som er bedre rustet til at påtage sig de arbejdspladser, der måtte dukke op. Uddannelse uden jobskabelse betyder blot, at man udklækker højt kvalificerede arbejdsløse.

5.4.3. ØSU lægger ganske særlig vægt på følgende foranstaltninger, som Kommissionen foreslår med henblik på indslusningen af de unge på arbejdsmarkedet:

- styrkelse af forbindelserne mellem skoler og virksomheder;
- udvikling af et ERASMUS-program for lærlinge og igangsættelse af drøftelser med regeringerne og arbejdsmarkedets parter med henblik på udarbejdelse af en europæisk lærlingestatut.

5.4.3.1. ØSU støtter ligeledes en europæisk lærlingestatut og udviklingen af et ERASMUS-program for unge, som erhvervsuddannes i en eller anden form for samarbejde med virksomheder, således at der udformes en »moderne europæisk lærlinguddannelse«.

5.5. Grænseoverskridende mobilitet

5.5.1. ØSU mener, at EU bør skabe flere beskæftigelsesmuligheder ved at fjerne hindringerne for ansættelse og for selvstændig erhvervsudøvelse og ved at forbedre den frie bevægelighed inden for EU.

5.5.2. Dette forudsætter grænseoverskridende arbejdsformidling, samt at statsborgere fra andre medlems-

stater får adgang til ansættelse i den offentlige sektor i alle EU-lande, at der sker gensidig anerkendelse af

kvalifikationsbeviser, og at det bliver nemmere at overføre personlig opsparing og pensionsrettigheder.

Bruxelles, den 31. oktober 1996.

Tom JENKINS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG I

til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag blev nedstemt under debatten, men støttet med en fjerdedel eller derover af de afgivne stemmer.

Punkt 3.2.5

Fjerde punktum bortfalder (»På verdensplan kan det konstateres, at lav beskatning fremmer vækst og beskæftigelse.«).

Begrundelse

Der er også eksempler på det modsatte. Vækst og beskæftigelse afgøres ikke af det generelle skatteniveau.

Afstemmingsresultat

For: 34, imod: 67, hverken for eller imod: 8.

Punkt 3.5.3

Følgende punktum tilføjes:

»Dette må dog ikke få den konsekvens at de ansattes sundheds- og sikkerhedsforhold bliver ringere i forhold til de store virksomheder.«

Afstemmingsresultat

For: 35, imod: 57, hverken for eller imod: 20.

Punkt 4.6.2

Punkt 4.6.2 udgår til fordel for følgende:

»Med henblik herpå mener Kommissionen, at strukturfondenes indvirkning må vurderes ud fra, om de medfører skabelse af varige arbejdspladser.«

Begrundelse

Den nuværende formulering når til en konklusion som kan være i strid med resultaterne, når disse kendes.

Afstemningsresultat

For: 39, imod: 63, hverken for imod: 15.

Punkt 4.6.5

Punkt 4.6.5 udgår.

Begrundelse

Dette afsnit foregriber en endnu ikke underbygget konklusion. Strukturfondene må tages op til revision i sammenhæng med det samlede EU-budget.

Afstemningsresultat

For: 38, imod: 73, hverken for eller imod: 11.

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »De globale udfordringer, der knytter sig til verdenshandelen: Den Europæiske Unions strategi til sikring af markedsadgang«

(97/C 56/10)

Den 31. oktober 1996 besluttede Det Økonomiske og Sociale Udvalg i henhold til forretningsordenens artikel 23, stk. 3, at udarbejde en udtalelse om »De globale udfordringer, der knytter sig til verdenshandelen: Den Europæiske Unions strategi til sikring af markedsadgang«.

Det forberedende arbejde var blevet henvist til ØSU's Sektion for EF's Eksterne Forbindelser, Handelsog Udviklingspolitik, som udpegede Jan Jacob van Dijk til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 17. oktober 1996.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 339. plenarforsamling af 30. og 31. oktober 1996, mødet den 31. oktober 1996, med 49 stemmer for, 1 imod og 1 hverken for eller imod følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. Ved afslutningen af GATT/Uruguay-runden blev det besluttet at oprette Verdenshandelsorganisationen (WTO). Det stiftende møde blev afholdt i Marrakech. Denne organisation skal kontrollere gennemførelsen af resultaterne af Uruguay-runden. Det første ministermøde afholdes i december 1996 i Singapore.

1.2. For at bevare dynamikken i et åbent multilateralt handelssystem og for at opnå den bredest mulige støtte til fortsatte bestræbelser på markedsåbning på globalt plan har Europa-Kommissionen offentliggjort en meddelelse, der fastlægger en ny strategi til sikring af markedsadgang i tredjelande samt EU's målsætninger for ministermødet i Singapore og den fremtidige dagsorden for Verdenshandelsorganisationen. Hermed bidrager den til at opnå enighed om den nye handelsdagsorden.

1.3. Kort sammenfatning af Kommissionens meddelelse

En betydelig del af Den Europæiske Unions høje velferdsniveau skyldes udenrigshandel og udenlandske investeringer. Unionen har en åben økonomi, hvor mange jobs er direkte afhængige af eksport, hvilket gør den fælles handelspolitik til en hjørnesten i EF-traktaten.

Den europæiske økonomis åbenhed for international konkurrence indebærer betydelige fordele for både erhvervslivet og borgerne. De europæiske virksomheder støder dog på talrige hindringer i udlandet, og derfor bør Fællesskabet søge at opnå forbedret markedsadgang i tredjelande sideløbende med den fortsatte gradvise åbning af sit eget marked.

I sin meddelelse af 14. februar 1996 med titlen »De globale udfordringer, der knytter sig til verdenshandelen: